

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 305/2021
27.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић чланова већа, у парници тужиоца „Erste bank“ а.д. Нови Сад, чији је пуномоћник Небојша Радовић адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је привремени заступник Јован Василев адвокат из ... и туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Верољуб Гудељевић адвокат из ..., ради дуга, решавајући сукоб стварне надлежности између Основног суда у Лесковцу и Привредног суда у Ваљеву, на седници већа одржаној дана 27.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је **НАДЛЕЖАН** Основни суд у Лесковцу.

Образложење

Тужилац је дана 14.11.2017. године поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе – менице, против извршних дужника Привредног друштва за производњу, трговину и услуге „Di Netzwerke“ доо Бања Ковиљача, АА из ... и ББ из ..., ради исплате потраживања. Решењем Агенције за привредне регистре БДСЛ ../2020 од 08.09.2020. године, привредно друштво за производњу, трговину и услуге „Di Netzwerke“ доо Бања Ковиљача – у принудној ликвидацији, брисано је из регистра привредних субјеката.

Привредни суд у Ваљеву се, решењем П бр. 85/20 од 08.03.2021. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и списе предмета је доставио Основном суду у Лесковцу.

Основни суд у Лесковцу није прихватио стварну надлежност, па је списе уз пропратни акт П 6473/21 од 11.05.2021. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/2015, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 – УС, 87/18, 88/18 – УС) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020 – у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Лесковцу.

Према члану 22. став 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан други суд.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

У конкретном случају, Привредно друштво за производњу, трговину и услуге „Di Netzwerke“ доо Бања Ковиљача, брисан је из регистра предузетника, па самим тим нема страначку способност и не може бити учесник у поступку, те Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова за надлежност Привредног суда у Ваљевоу с обзиром да није испуњен субјективни критеријум, већ је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Лесковцу, у складу са одредбама члана 22. став 2. Закона о уређењу судова.

Врховни касациони суд је, применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, донео одлуку као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић